

Finnes det ulike nivåer av kristne?

Religion forbindes ofte med å klatre oppover en "åndelig stige" til en gud eller til frelse, og noen ganger kan det virke som om vi mennesker har et "religiøst gen" som gjør at vi ofte tenker i slike nivåer – også vi som er kristne. Men det som er unikt for kristen tro er *nåde*: Gud har kommet helt ned til bunnen av denne "stigen" og båret oss helt til topps, opp til seg. Vi kan ikke ta æren for å ha klatret ett eneste trinn. Det ville faktisk ikke vært noen stige i det hele tatt om det ikke hadde vært for Guds kjærlighet og nåde. Kan vi da snakke om ulike nivåer av kristne? Jeg tror svaret på dette på én måte er *nei*, men på en annen måte *ja*.

Svaret er altså et tydelig *nei* hvis vi snakker om *hvor frelst vi er*. Nordmenn skiller noen ganger mellom *kristen*, *personlig kristen*, *gladkristen*, *superkristen* osv., men slike kategorier finnes ikke for Gud. Til kolosserne skriver Paulus:

*Med glede skal dere takke Far, som **satte dere i stand** til å få del i de helliges arv i lyset. For han **har fridd oss ut** av mørkets makt og **ført oss over** i sin elskede Sønns rike. (Kol 1,12-13)*

Man er enten kristen eller ikke, Gud har sørget for den delen. Men det er også bare Gud som vet hvordan det står til med hver enkelt.

Så er spørsmålet er om det er ulike nivåer av kristne *etter* at vi er frelst, altså hvis vi snakker om *grad av disippelgjøring*, hvor mye vi har vokst som disipler. Og da kan vi si at svaret er *ja*. Gud kaller oss til en relasjon hvor vi kan kjenne ham mer og mer. Noen vers tidligere i Kolosserbrevet leser vi:

*Vi ber om at dere må bli **fylt av kunnskap om Guds vilje og få all den visdom og innsikt som Ånden gir**. Da kan dere leve et liv som er Herren verdig, og som helt og fullt er til glede for ham, så dere bærer frukt i all god gjerning og **vokser i kjennskap til Gud**. (Kol 1,9-10)*

Når vi blir kristne, begynner prosessen med å bli bedre kjent med Gud og å bli mer og mer lik Jesus (Luk 6,40). Siden noen har vært kristne lenger enn andre, og siden utgangspunktene våre er forskjellige (noen har f.eks. hatt et enklere liv enn andre), er vi på ulike steder i hvor mye vi har vokst som disipler. Dette avgjør på ingen måte din status som kristen, men det å bli en kristen er begynnelsen på et liv hvor vi "vokser i kjennskap til Gud".

Men heller ikke her handler det om egen klatring på noen stige. Hvis vi gjør om stigebildet litt til å handle om disippelgjøring, så kommer vi oss bare oppover hvis vi lar Guds Ånd gjøre jobben (se f.eks. Rom 8,1-14 og Gal 5,16-25). Gud er like fornøyd med deg hvor enn du er i denne prosessen, men han kaller deg til å se på Jesus (Kol 3,1-2), la ham vokse fram i deg (Kol 3,9-11; Gal 4,19) og være takknemlig for det Gud har gjort og gjør i livet ditt (Kol 3,15-17).